

ства испълнено „совершишася“, (Іван: ѿ. 30) И съ-
 това показалъ защо всѣте ветховаконны жертвы, тай-
 ны, обръды, пророчества, и сщщї-атъ законъ получилъ
 конецъ, „Кончина во закона Христосъ.“, (Рим, г. 4.)
 Господь нашъ Исусъ Христосъ благоволилъ да оумре
 съ смърть крестна, въ която Апостолъ Павелъ нахуди
 велика тайна. Законъ атъ побелѣвалъ побѣсенны те
 на крестъ дабы съ вмѣнавали за проклѣты (второ-
 законъ: кѧ. 23.) И нин заради грѣховѣ те наши подле-
 жимъ подъ това исто проклѣтїе: но понеже Богъ ѿ-
 вѣщалъ Авраамѣ и на всѣте дрѹгы народы които по-
 вѣрѣхтъ въ Него, да имъ даде своето благословенїе:
 по това Сынъ Божїй, распятїй на крестъ, прїелъ на
 себеси това проклѣтїе: и така сподобилъ насъ Авраа-
 мово то благословенїе, както казва Апостолъ Павелъ
 „Христосъ испїлъ насъ ѿ клѣтвы законныя быкъ
 по насъ клѣтва, писано бо есть: Проклѣтъ всѣкъ бысъ
 на дрѣвѣ, да во языцѣхъ благословенїе Авраамле въ-
 детъ ѿ Христа Исуса.“, (Гал: г. 13.)

§ VI.

Смърть та Христова е истин-
 на та и сама та жертва.

Смърть та Христова е истинна та жертва, презъ
 която съ оумилостивѣ Богъ на насъ (а.) И
 спасава, които вѣрѣхтъ въ тогѣзи Божїѣ хо-
 датамъ (б.)

(а) Доказано е выше многожды, какъ правда та
 Божїѣ, заради която Богъ ѿвраща лицето си ѿ грѣ-